

LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCINIS TEISMAS

SPRENDIMAS

DĖL PAREIŠKĖJO – LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO NARIŲ GRUPĖS PRAŠYMO IŠTIRTI, AR LIETUVOS RESPUBLIKOS POLICIJOS VEIKLOS ĮSTATYMO (2000 M. SPALIO 17 D. REDAKCIJA) 16 STRAIPSNIO 1, 2 DALYS, 21 STRAIPSNIS, LIETUVOS RESPUBLIKOS ADMINISTRACINIŲ TEISĖS PAŽEIDIMŲ KODEKSO 187 STRAIPSNIS (2007 M. GRUODŽIO 13 D. REDAKCIJA) NEPRIEŠTARAUJA LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCIJAI

2010 m. liepos 2 d.

Vilnius

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, susidedantis iš Konstitucinio Teismo teisėjų Armano Abramavičiaus, Tomos Birmontienės, Prano Kuconio, Kęstučio Lapinsko, Zenono Namavičiaus, Ramutės Ruškytės, Egidijaus Šileikio, Algirdo Taminsko, Romualdo Kęstučio Urbaičio,

sekretoriaujant Daivai Pitrėnaitei,

Konstitucinio Teismo tvarkomajame posėdyje apsvartė pareiškėjo – Lietuvos Respublikos Seimo narių grupės prašymą (Nr. 1B-37/2010) ištirti, ar Lietuvos Respublikos policijos veiklos įstatymo (2000 m. spalio 17 d. redakcija) 16 straipsnio 1, 2 dalys, 21 straipsnis, Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso 187 straipsnis (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) pagal reguliavimo apimtį neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 3 straipsnio 2 daliai, 5 straipsnio 2 daliai, 18 straipsniui, konstituciniam teisinės valstybės principui.

Konstitucinis Teismas

nustatė:

1. Pareiškėjas – Seimo narių grupė prašo ištirti, „ar:

– Lietuvos Respublikos policijos veiklos įstatymo (Nr.: VIII-2048, Žin., 2000, Nr. 90-2777; 2002, Nr. 54-2116; 2003, Nr. 42-1910; 2003, Nr. 104-4643; 2006, Nr. 60-2118; 2009, Nr. 130-5637) 16 straipsnio 1 ir 2 dalys ir 21 straipsnis, pagal reguliavimo apimtį, neprieštarauja

konstituciniam teisinės valstybės principui, Konstitucijos 3 straipsnio 2 daliai, 5 straipsnio 2 daliai, 18 straipsniui;

– Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso (Žin., 1985, Nr. 1-1; 1992, Nr. 21-610; 1994, Nr. 58-1132; 1999, Nr. 106-3061; 2000, Nr. 22-552; 2000, Nr. 41-1164; 2000, Nr. 92-2866; 2002, Nr. 33-1252; 2005, Nr. 137-4911; 2006, Nr. 102-3937; 2007, Nr. 138-5641) 187 straipsnis, pagal reguliavimo apimtį, neprieštaruja konstituciniam teisinės valstybės principui, Konstitucijos 3 straipsnio 2 daliai, 5 straipsnio 2 daliai, 18 straipsniui.“

2. Policijos veiklos įstatymo (2000 m. spalio 17 d. redakcija) 16 straipsnio 1, 2 dalyse nustatyta:

„1. Šis ir kiti įstatymai suteikia policijos pareigūnui teisę, įgyvendinant policijos uždavinius, reikalauti, kad tiesiogiai jam nepavaldūs asmenys vykdytų jo teisėtus nurodymus, o jų nevykdymo ar pasipriešinimo atveju panaudoti prievartą.

2. Policijos pareigūnai, vykdydami jiems suteiktus įgaliojimus, vadovaujami tik įstatymais. Įstatymais pagrįsti policijos pareigūnų reikalavimai yra privalomi visiems fiziniams ir juridiniams asmenims. Už šių reikalavimų nevykdymą asmenys atsako įstatymų nustatyta tvarka.“

3. Policijos veiklos įstatymo (2000 m. spalio 17 d. redakcija) 21 straipsnyje nustatyta:

„1. Policijos pareigūnas privalo:

1) gerbti ir ginti žmogaus orumą, užtikrinti ir saugoti jo teises bei laisves;

2) gavęs pranešimą apie daromą nusikalstamą veiką ar kitokį teisės pažeidimą arba pats būdamas įvykio liudininku, imtis neatidėliotinių priemonių užkirsti kelią daromai nusikalstamai veikai ar kitam teisės pažeidimui, įvykio vietai bei įrodymams apsaugoti, nusikalstamos veikos liudininkams nustatyti, sulaikyti ir pristatyti į policijos įstaigą asmenį, padariusį įstatymų uždraustą veiką, bei pranešti apie tai policijos įstaigai. Šio punkto reikalavimai (išskyrus reikalavimą pranešti apie tai policijos įstaigai) netaikomi policijos pareigūnui tais atvejais, kai šios pareigos vykdymas iš esmės pakenktų specialios kompetencijos policijos įstaigos uždaviniams įgyvendinti;

3) užtikrinti sulaikyto ar pristatyto į policijos įstaigą asmens teises ir teisėtus interesus, suteikti neatidėliotiną pagalbą asmeniui, nukentėjusiam nuo teisės pažeidimo ar esančiam bejėgiškos būklės;

4) imtis visų galimų priemonių asmens, valstybės, visuomeninių ar kitų organizacijų turtui gelbėti stichinių nelaimių, katastrofų, avarijų bei kitų ypatingų situacijų atvejais;

5) laikyti paslapyje konfidencialaus pobūdžio informaciją, jeigu ko nors kita nereikalauja tarnybinių pareigų vykdymas.

2. Policijos pareigūnas privalo vykdyti ir kitas įstatymų jam nustatytas pareigas.

3. Vykdydamas tarnybines pareigas, policijos pareigūnas privalo prisistatyti. Jei policijos pareigūnas neturi skiriamųjų policijos ženklų (specialios aprangos (uniformos) arba specialaus

tarnybinio ženklo) arba jei asmuo reikalauja, policijos pareigūnas privalo pateikti tarnybinį pažymėjimą.“

4. Administracinių teisės pažeidimų kodekso 187 straipsnyje (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) nustatyta:

„Pasipriešinimas policijos, Viešojo saugumo tarnybos pareigūnui ar policijos rėmėjui, einantiems jiems pavestas viešosios tvarkos saugojimo pareigas, –

užtraukia baudą nuo penkių šimtų iki vieno tūkstančio litų arba administracinį areštą nuo penkiolikos iki trisdešimties parų.

Policijos ar Specialiųjų tyrimų tarnybos, Valstybės sienos apsaugos tarnybos, Viešojo saugumo tarnybos, Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos, Vadovybės apsaugos departamento prie Vidaus reikalų ministerijos bei Valstybės saugumo departamento pareigūno teisėto nurodymo ar reikalavimo nevykdymas, taip pat jo garbės ir orumo įžeidimas, reiškiamas žodžiu ar kūno gestais, įžeidžiančiu elgesiu, kibimu ar kitokiu elgesiu, –

užtraukia baudą nuo trijų šimtų iki penkių šimtų litų arba administracinį areštą nuo penkiolikos iki trisdešimties parų.

Policijos pareigūno teisėto reikalavimo atvykti į policiją nevykdymas –

užtraukia baudą nuo vieno šimto iki dviejų šimtų litų.

Policijos specialiosios juostos ar kitos užtvaros su užrašu STOP POLICIJA, ribojančios įvykio vietos perimetrą, perėjimas, pervažiavimas, nuplėšimas ar nugriovimas –

užtraukia baudą nuo vieno šimto iki trijų šimtų litų.“

Konstitucinis Teismas

konstatuoja:

1. Pareiškėjas – Seimo narių grupė abejoja *inter alia* dėl Policijos veiklos įstatymo (2000 m. spalio 17 d. redakcija) 16 straipsnio 1, 2 dalių, 21 straipsnio atitikties (reguliavimo apimties aspektu) Konstitucijos 3 straipsnio 2 daliai, 5 straipsnio 2 daliai, 18 straipsniui, konstituciniam teisinės valstybės principui.

2. Pareiškėjas ginčija tai, kas, jo nuomone, nėra nustatyta Policijos veiklos įstatymo (2000 m. spalio 17 d. redakcija) 16 straipsnio 1, 2 dalyse, 21 straipsnyje, tačiau, pasak pareiškėjo, turėtų būti nustatyta. Pareiškėjo teigimu, ginčijamose įstatymo nuostatose yra Konstitucijos draudžiama teisės spraga – legislatyvinė omisija, nes jose nėra nustatyta, kad:

– „pareigūnas, kuris nevykdo policijos pareigūno pareigas, tuo pat metu negali duoti asmenims privalomus vykdyti teisėtus nurodymus ir reikalavimus“;

– „asmenys neturi pareigos vykdyti policijos pareigūnų neteisėtus nurodymus“.

Ginčydamas Policijos veiklos įstatymo nuostatų atitiktį Konstitucijai pareiškėjas remiasi *inter alia* Konstitucinio Teismo 2006 m. rugpjūčio 8 d. sprendime suformuluotos oficialiosios konstitucinės doktrinos fragmentais: „<...> teisės spraga, *inter alia* legislatyvinė omisija, visuomet reiškia, kad atitinkamų visuomeninių santykių teisinis reguliavimas apskritai nei eksplicitiškai, nei implicitiškai nėra nustatytas nei tam tikrame teisės akte (jo dalyje), nei kuriuose nors kituose teisės aktuose, tačiau poreikis tuos visuomeninius santykius teisiškai sureguliuoti yra, o legislatyvinės omisijos atveju tas teisinis reguliavimas, paisant iš Konstitucijos kylančių teisės sistemos nuoseklumo, vidinio neprieštaravimo imperatyvų ir atsižvelgiant į tų visuomeninių santykių turinį, turi būti nustatytas būtent tame teisės akte (būtent toje jo dalyje), nes to reikalauja kuris nors aukštesnės galios teisės aktas, *inter alia* pati Konstitucija.“

Pareiškėjas taip pat teigia, kad, jo nuomone, Konstitucijos 3 straipsnio 2 dalis „suteikia teisę kiekvienam piliečiui atsisakyti vykdyti pareigūnų reikalavimus, kurie kėsinaisi į Lietuvos valstybės nepriklausomybę, teritorijos vientisumą, konstitucinę santvarką“; viena iš Konstitucijos 5 straipsnio 2 dalies „teisinių pasekmių yra ta, kad Konstitucijoje ir įstatymuose nenumatyti pareigūnų įgaliojimai yra priešingi Konstitucijai; neteisėtų pareigūnų reikalavimų neprivalu vykdyti“; viena iš Konstitucijos 18 straipsnio „teisinių pasekmių yra ta, kad pareigūnų reikalavimai, kuriais yra paneigiamos prigimtinių žmogaus teisės, nėra teisėti ir nėra vykdytini“.

3. Pažymėtina, kad Policijos veiklos įstatymo (2000 m. spalio 17 d. redakcija) 16 straipsnio 1 dalyje yra nustatyta, jog policijos pareigūnas turi teisę reikalauti, kad tiesiogiai jam nepavaldūs asmenys vykdytų teisėtus jo nurodymus, o šio straipsnio 2 dalyje nustatyta, jog policijos pareigūnas, vykdydamas jam suteiktus įgaliojimus, vadovaujasi įstatymais.

Taigi Policijos veiklos įstatymo (2000 m. spalio 17 d. redakcija) 16 straipsnio 1, 2 dalyse nustatytas teisinis reguliavimas iš esmės reiškia ir tai, kad asmenims nekyla pareiga vykdyti neteisėtus policijos pareigūnų reikalavimus ir nurodymus.

4. Vadinas, darytina išvada, jog pareiškėjo siūlomas teisinis reguliavimas, kad „asmenys neturi pareigos vykdyti policijos pareigūnų neteisėtus nurodymus“, kuris, pasak jo, turi būti Policijos veiklos įstatymo (2000 m. spalio 17 d. redakcija) 16 straipsnio 1, 2 dalyse, iš esmės yra įtvirtintas pareiškėjo prašyme nurodyto teisės akto 16 straipsnio 1, 2 dalyse.

Taigi pareiškėjo prašyme minėta apimtimi nėra tyrimo dalyko.

5. Paminėtina, kad Policijos veiklos įstatymo (2000 m. spalio 17 d. redakcija) 21 straipsnis, dėl kurio atitikties Konstitucijai taip pat abejoja pareiškėjas, nustato policijos pareigūno pareigas, kaip antai: gerbti ir ginti žmogaus orumą, užtikrinti ir saugoti jo teises bei laisves, gavus pranešimą apie daromą nusikalstamą veiką ar kitokį teisės pažeidimą, imtis neatidėliotinų priemonių užkirsti kelią daromai nusikalstamai veikai ar kitam teisės pažeidimui, vykdant tarnybines pareigas privalomai prisistatyti. Taigi Policijos veiklos įstatymo (2000 m. spalio 17 d. redakcija) 21

straipsnis nėra skirtas reguliuoti santykiams, susijusiems su kitų asmenų (ne policijos pareigūnų) pareigomis vykdyti teisėtus ar neteisėtus pareigūnų nurodymus ar jų nevykdyti. Vadinasi, nėra jokio teisinio pagrindo teigti, jog pareiškėjo minimas teisinis reguliavimas, jog „asmenys neturi pareigos vykdyti policijos pareigūnų neteisėtus nurodymus“ turi būti įtvirtintas būtent šio įstatymo 21 straipsnyje. Konstitucinis Teismas yra konstatavęs, kad „tais atvejais, kai pareiškėjas ginčija tai, kad pareiškėjo nurodytame įstatyme ar kitame ginčijamame teisės akte (jo dalyje) nėra nustatytas tam tikras teisinis reguliavimas, bet tas teisinis reguliavimas pagal Konstituciją (o jeigu yra ginčijamas Seimo, Vyriausybės, Respublikos Prezidento poįstatyminis teisės aktas (jo dalis) – ir pagal įstatymus) neprivalo būti nustatytas būtent tame ginčijamame teisės akte (jo dalyje), Konstitucinis Teismas konstatuoja, kad byloje dėl pareiškėjo prašymo nėra tyrimo dalyko“ (Konstitucinio Teismo 2003 m. gegužės 13 d. sprendimas).

Taigi ir dėl minėto pareiškėjo prašymo nėra tyrimo dalyko.

6. Minėta, jog pareiškėjo – Seimo narių grupės nuomone, Policijos veiklos įstatymo (2000 m. spalio 17 d. redakcija) 16 straipsnio 1, 2 dalyse, 21 straipsnyje turi būti nustatyta, kad „pareigūnas, kuris nevykdo policijos pareigūno pareigos, tuo pat metu negali duoti asmenims privalomus vykdyti teisėtus nurodymus ir reikalavimus“.

7. Šiame Konstitucinio Teismo sprendime minėta, kad Policijos veiklos įstatymo (2000 m. spalio 17 d. redakcija) 16 straipsnio 1, 2 dalys, 21 straipsnis skirti reguliuoti kitokio pobūdžio santykiams ir kad pareiškėjo minimas teisinis reguliavimas pagal Konstituciją neprivalo būti nustatytas būtent minėtuose šio įstatymo straipsniuose. Taip pat minėta, kad „tais atvejais, kai pareiškėjas ginčija tai, kad pareiškėjo nurodytame įstatyme ar kitame ginčijamame teisės akte (jo dalyje) nėra nustatytas tam tikras teisinis reguliavimas, bet tas teisinis reguliavimas pagal Konstituciją (o jeigu yra ginčijamas Seimo, Vyriausybės, Respublikos Prezidento poįstatyminis teisės aktas (jo dalis) – ir pagal įstatymus) neprivalo būti nustatytas būtent tame ginčijamame teisės akte (jo dalyje), Konstitucinis Teismas konstatuoja, kad byloje dėl pareiškėjo prašymo nėra tyrimo dalyko“ (Konstitucinio Teismo 2003 m. gegužės 13 d. sprendimas).

Taigi ir šiuo atveju pareiškėjo prašyme nėra tyrimo dalyko.

8. Tai, kad pareiškėjo prašyme nėra tyrimo dalyko, reiškia, kad prašymas yra nežinybingas Konstituciniam Teismui (Konstitucinio Teismo 2003 m. gegužės 6 d., 2003 m. gegužės 13 d. sprendimai, 2004 m. gegužės 13 d. nutarimas, 2006 m. rugpjūčio 8 d. sprendimas, 2007 m. gruodžio 20 d., 2008 m. kovo 20 d. nutarimai, 2008 m. lapkričio 5 d. sprendimas) ir negali būti priimtas nagrinėti (Konstitucinio Teismo 2007 m. sausio 31 d., 2008 m. spalio 14 d. sprendimai).

9. Konstitucinio Teismo įstatymo 69 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad Konstitucinis Teismas savo sprendimu atsisako nagrinėti prašymą ištirti teisės akto atitiktį Konstitucijai, jeigu prašymo nagrinėjimas yra nežinybingas Konstituciniam Teismui (2 punktas).

10. Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus atsisakytina priimti nagrinėti pareiškėjo – Seimo narių grupės prašymą ištirti, ar Policijos veiklos įstatymo (2000 m. spalio 17 d. redakcija) 16 straipsnio 1, 2 dalys, 21 straipsnis neprieštarauja Konstitucijos 3 straipsnio 2 daliai, 5 straipsnio 2 daliai, 18 straipsniui, konstituciniam teisinės valstybės principui.

11. Pareiškėjas – Seimo narių grupė *inter alia* prašo ištirti, ar Administracinių teisės pažeidimų kodekso 187 straipsnis (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) pagal reguliavimo apimtį neprieštarauja Konstitucijos 3 straipsnio 2 daliai, 5 straipsnio 2 daliai, 18 straipsniui, konstituciniam teisinės valstybės principui.

12. Pareiškėjo – Seimo narių grupės nuomone, Administracinių teisės pažeidimų kodekso 187 straipsnyje (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) nustatytu reguliavimu yra palikta Konstitucijos draudžiama teisės spraga – legislatyvinė omissija, nes, pasak pareiškėjo, Administracinių teisės pažeidimų kodekso 187 straipsnyje (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) turi būti nustatyta, kad „pareigūnas, kuris nevykdo policijos pareigūno pareigos, tuo pat metu negali duoti asmenims privalomus vykdyti teisėtus nurodymus ir reikalavimus“, taip pat kad „asmenys neturi pareigos vykdyti policijos pareigūnų neteisėtus nurodymus“.

Pažymėtina, kad ginčijamas Administracinių teisės pažeidimų kodekso 187 straipsnis (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) nustato asmenų administracinę atsakomybę už: pasipriešinimą pareigūnams, einantiems jiems pavestas viešosios tvarkos pareigas; pareigūno teisėto nurodymo ar reikalavimo nevykdymą; jo garbės ir orumo įžeidimą, policijos pareigūno teisėto reikalavimo atvykti į policiją nevykdymą; policijos specialiosios juostos ar kitos užtvaros su užrašu STOP POLICIJA, ribojančios įvykio vietos perimetrą, perėjimą, pervažiavimą, nuplėšimą ar nugriovimą.

13. Vadinasi, Administracinių teisės pažeidimų kodekso 187 straipsnis (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) skirtas reguliuoti kitokio pobūdžio santykiams ir nėra jokio pagrindo teigti, kad pareiškėjo minimas teisinis reguliavimas turi būti nustatytas būtent šiame Administracinių teisės pažeidimų kodekso straipsnyje. Minėta ir tai, kad „tais atvejais, kai pareiškėjas ginčija tai, kad pareiškėjo nurodytame įstatyme ar kitame ginčijamame teisės akte (jo dalyje) nėra nustatytas tam tikras teisinis reguliavimas, bet tas teisinis reguliavimas pagal Konstituciją (o jeigu yra ginčijamas Seimo, Vyriausybės, Respublikos Prezidento poįstatyminis teisės aktas (jo dalis) – ir pagal įstatymus) neprivalo būti nustatytas būtent tame ginčijamame teisės akte (jo dalyje), Konstitucinis Teismas konstatuoja, kad byloje dėl pareiškėjo prašymo nėra tyrimo dalyko“ (Konstitucinio Teismo 2003 m. gegužės 13 d. sprendimas).

Taigi pareiškėjo prašyme šia apimtimi nėra tyrimo dalyko.

14. Atkreiptinas dėmesys ir į tai, kad pareigūnų atsakomybę *inter alia* reguliuoja Administracinių teisės pažeidimų kodekso 14 straipsnio 2 dalis (1994 m. liepos 18 d. redakcija), kurioje nustatyta:

„Pareigūnai administracinėn atsakomybėn traukiami už administracinius teisės pažeidimus, susijusius su jų pareigų, nurodytų šio straipsnio pirmojoje dalyje, vykdymu, taip pat už pažeidimus, susijusius su nesilaikymu nustatytą valdymo tvarkos, valstybinės ir viešosios tvarkos, aplinkos, gyventojų sveikatos apsaugos bei kitų taisyklių, kurių laikymąsi užtikrinti yra jų tarnybinė pareiga.“

15. Kaip ne kartą savo aktuose yra konstatavęs Konstitucinis Teismas, iš konstitucinio teisinės valstybės principo, Konstitucijos 30 straipsnio 1 dalies, kitų Konstitucijos nuostatų kyla imperatyvas, kad asmuo, manantis, jog jo teisės ar laisvės yra pažeidžiamos, turi absoliučią teisę į nepriklausomą ir nešališką teismą – arbitrą, kuris išspręstų ginčą (Konstitucinio Teismo 2006 m. rugpjūčio 8 d. sprendimas, 2008 m. sausio 21 d., 2008 m. sausio 22 d., 2008 m. kovo 15 d. nutarimai). Pagal Konstituciją negalima nustatyti tokio teisinio reguliavimo, kuris sudarytų prielaidas suvaržyti, juo labiau paneigti, teismo įgaliojimus vykdyti teisingumą, paneigtų asmens, manančio, kad jo teisės ar laisvės pažeistos, teisę ginti savo teises ar laisves teisme (Konstitucinio Teismo 2008 m. sausio 22 d. nutarimas).

16. Kartu pažymėtina ir tai, kad, pareiškėjo nuomone, įgyvendinant Administracinių teisės pažeidimų kodekso 187 straipsnio (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) nuostatas, gali būti tokių teisinių situacijų, kai pareigūnas, gavęs pranešimą apie nusikalstamą veiką ar kitokį teisės pažeidimą arba pats būdamas įvykio liudininku, nesiima neatidėliotinų priemonių užkirsti kelią nusikalstamai veikai, taip pat, pasak pareiškėjo, gali atsitikti taip, kad policijos specialioji juosta ar kita užtvara su užrašu STOP POLICIJA bus panaudota neteisėtai, nepagrįstai ar beprasmiškai; ją gali panaudoti ir ne pareigūnai; ji faktiškai gali būti naudojama ir nesant tam jokio poreikio; jos panaudojimo prasmė ir reikalingumas gali būti jau išnykę.

Konstatuotina ir tai, kad pareiškėjas, ginčydamas Administracinių teisės pažeidimų kodekso nuostatų (pareiškėjo nurodyta apimtimi) atitiktį Konstitucijai, iš esmės abejoja ne ginčijamame teisės akte nustatyto teisinio reguliavimo atitiktimi Konstitucijai, o policijos pareigūnų gebėjimu tinkamai taikyti atitinkamų teisės aktų nuostatas.

Šiame kontekste pažymėtina, kad Konstitucinis Teismas, kaip jis yra konstatavęs, pagal Konstituciją ir Konstitucinio Teismo įstatymą nesprenžia teisės aktų taikymo klausimų, taip pat kad tokius klausimus sprendžia institucija, turinti įgaliojimus taikyti teisės aktus. Prašymai išaiškinti, kaip turi būti taikomos įstatymo (ar kito teisės akto) nuostatos, yra nežinybingi Konstituciniam Teismui (Konstitucinio Teismo 2006 m. lapkričio 20 d., 2007 m. rugsėjo 6 d., 2007 m. rugsėjo 12 d. sprendimai).

17. Minėta, kad Konstitucinio Teismo įstatymo 69 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog Konstitucinis Teismas savo sprendimu atsisako nagrinėti prašymą ištirti teisės akto atitiktį Konstitucijai, jeigu prašymo nagrinėjimas yra nežinybingas Konstituciniam Teismui (2 punktas), taip pat jeigu prašymas grindžiamas ne teisiniais motyvais (5 punktas).

18. Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus atsisakytina priimti nagrinėti pareiškėjo – Seimo narių grupės prašymą ištirti, ar Administracinių teisės pažeidimų kodekso 187 straipsnis (2007 m. gruodžio 13 d. redakcija) pagal reguliavimo apimtį neprieštarauja Konstitucijos 3 straipsnio 2 daliai, 5 straipsnio 2 daliai, 18 straipsniui, konstituciniam teisinės valstybės principui.

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo įstatymo 22 straipsnio 3, 4 dalimis, 28 straipsniu, 69 straipsnio 1 dalies 2, 5 punktais, 2 dalimi, Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas

nusprendžia:

Atsisakyti priimti nagrinėti pareiškėjo – Lietuvos Respublikos Seimo narių grupės prašymą ištirti, „ar:

– Lietuvos Respublikos policijos veiklos įstatymo (Nr.: VIII-2048, Žin., 2000, Nr. 90-2777; 2002, Nr. 54-2116; 2003, Nr. 42-1910; 2003, Nr. 104-4643; 2006, Nr. 60-2118; 2009, Nr. 130-5637) 16 straipsnio 1 ir 2 dalys ir 21 straipsnis, pagal reguliavimo apimtį, neprieštarauja konstituciniam teisinės valstybės principui, Konstitucijos 3 straipsnio 2 daliai, 5 straipsnio 2 daliai, 18 straipsniui;

– Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso (Žin., 1985, Nr. 1-1; 1992, Nr. 21-610; 1994, Nr. 58-1132; 1999, Nr. 106-3061; 2000, Nr. 22-552; 2000, Nr. 41-1164; 2000, Nr. 92-2866; 2002, Nr. 33-1252; 2005, Nr. 137-4911; 2006, Nr. 102-3937; 2007, Nr. 138-5641) 187 straipsnis, pagal reguliavimo apimtį, neprieštarauja konstituciniam teisinės valstybės principui, Konstitucijos 3 straipsnio 2 daliai, 5 straipsnio 2 daliai, 18 straipsniui.“

Šis Konstitucinio Teismo sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas.

Sprendimas skelbiamas Lietuvos Respublikos vardu.

Konstitucinio Teismo teisėjai:

Armanas Abramavičius

Toma Birmontienė

Pranas Kuconis

Kęstutis Lapinskas

Zenonas Namavičius

Ramutė Ruškytė

Egidijus Šileikis

Algirdas Taminskas

Romualdas Kęstutis Urbaitis